

DẤU ẤN MỘT NGƯỜI THẦY

BS. Huỳnh Liên Đoàn

(Bài viết nhân kỷ niệm ngày sinh nhật lần thứ 95 của Thầy Trương Công Trung – người Thầy mà tôi luôn kính trọng)

Lần đầu tiên tôi tiếp xúc với Thầy là ngày 29 tháng 6 năm 1977, ngày mà 121 bác sĩ hệ chuyên tu khóa I trường Đại học Y Dược TP.HCM ai cũng phải nhớ - ngày khai giảng lớp bác sĩ chuyên tu đầu tiên tại đại giảng đường khoa Y trường Đại học Y Dược TP.HCM. Câu nói ngày ấy của Thầy đã đi vào lòng mỗi sinh viên lớp chuyên tu: “Trường Đại học Y Dược TP.HCM đứng ra chịu trách nhiệm với Bộ Y tế để tiếp nhận đào tạo các đồng chí, là vì một việc làm “đền ơn, đáp nghĩa” của trường đối với các đồng chí đã có một thời cống hiến cả tuổi xuân của mình cho sự nghiệp giải phóng dân tộc”.

Kể từ đó, cứ mỗi năm vài lần chúng tôi lại được gặp Thầy. Mỗi lần gặp lại được Thầy truyền thêm ngọn lửa nhiệt tình cách mạng, cảm nhận ở Thầy tình đồng chí thấm thiết, chân thật.

Ba năm sau, ngày 29 tháng 6 năm 1980, tốt nghiệp ra trường, tôi cùng hai đồng nghiệp nữa là BS. Nguyễn Văn Bằng và BS. Huỳnh Hoài Nam được trường giữ lại làm cán bộ quản lý, tôi được bố trí làm việc trực tiếp với Thầy. Đến ngày 01 tháng 9 năm 1991, tôi được phân công về công tác tại Trường Trung học Y học Cổ truyền Tuệ Tĩnh II. Trước khi tôi chuyển đến đơn vị mới, Thầy gặp tôi căn dặn “Đồng chí sang đó để cùng tập thể bên ấy xây dựng Khoa Y học Cổ truyền thuộc Đại học Y Dược TP.HCM”, lời căn dặn đó mãi đến tám năm sau chúng tôi mới thực hiện được.

Trong thời gian hơn 10 năm được sống và làm việc với Thầy, tôi được tận mắt thấy rõ những phẩm cách cao quý của Thầy. Thầy luôn

vì công việc, vì sự nghiệp đào tạo cán bộ ngành y tế, phục vụ có hiệu quả cho công cuộc chấn hưng đất nước sau 30 năm kháng chiến gian khổ. Một số việc làm của Thầy đã để lại cho tôi ấn tượng sâu sắc.

Ấn tượng đầu tiên là giải pháp đào tạo cán bộ y tế cho các tỉnh (thành) phía Nam.

Mở đầu là những chuyến đi đến các tỉnh miền Đông, từ ngày 28 tháng 6 năm 1982 đến ngày 03 tháng 7 năm 1982. Đoàn đi gồm có các thầy trong Đảng ủy, Ban Chủ nhiệm và một số thầy cô Trường, Phó ban, bộ môn của khoa Y như đ/c Bùi Hồng Trạch, đ/c Trần Thắng Thà, đ/c Phạm Văn Đứng, GS. Ngô Gia Hy, GS. Trần Văn Sáng, PGS. Nguyễn Quang Quyền, BS. Nguyễn Chấn Hùng; BS. Võ Thành Phụng; BS. Nguyễn Thị Ngọc Phương và chúng tôi... Chuyến đi nhằm khảo sát tình hình cán bộ y tế các tỉnh miền Đông như Đồng Nai, Tây Ninh, Sông Bé...

Chuyến thứ hai được tổ chức từ ngày 18 tháng 7 năm 1983 đến hết ngày 25 tháng 7 năm 1983, ngoài các thầy nói trên còn có thêm TS. Nguyễn Đình Hối và PGS. Trương Công Cán – người em kế của Thầy. Đoàn đi đến các tỉnh Tiền Giang, Cửu Long, Hậu Giang, An Giang, Đồng Tháp, Kiên Giang, Minh Hải và ba huyện Hà Tiên (Kiên Giang), huyện Tháp Mười (Đồng Tháp) và Ngọc Hiển (Minh Hải)...

Các chuyến đi trên cho thấy tình hình cán bộ các tỉnh phía Nam thiếu trầm trọng cả về số lượng lẫn chất lượng, khó thể đảm nhận nổi công tác chăm sóc sức khỏe cho nhân dân. Vấn đề cấp bách đặt ra là phải nhanh chóng đào tạo cán bộ, nhất là phải đào tạo bằng được cán bộ người địa phương. Với các giải pháp *đào tạo bác sĩ theo địa chỉ*, đi đôi với việc xúc tiến thành lập Khoa Y Đại học Cần Thơ, mở các lớp đào tạo bác sĩ hệ chuyên tu đặt tại tỉnh Tây Ninh cùng các lớp Y sĩ cạnh trường giải quyết tình hình thiếu nhân lực cho các huyện Ngọc Hiển (Minh Hải), huyện Tháp Mười (Đồng Tháp) và huyện Tiêu Cần (tỉnh Trà Vinh) và góp phần không nhỏ vào việc hình thành *Trung tâm đào tạo và bồi dưỡng cán bộ y tế TP.HCM*.

Ấn tượng thứ hai là việc chăm lo xây dựng đội ngũ cán bộ, đặc biệt là cán bộ giảng dạy.

Như chúng ta biết, sau giải phóng tình hình cán bộ giảng của trường thiếu nghiêm trọng, cán bộ giảng của các Khoa Y, Nha, Dược ngày càng giảm dần do nhiều lý do khác nhau, cán bộ tăng cường từ chiến trường về và ngoài A vào rất ít, nhu cầu giảng dạy từ quy mô tuyển sinh 150 - 200 sinh viên/năm tăng lên trên 1.000 sinh viên/năm. Với chính sách “chiêu hiền đãi sĩ”, Thầy đã chỉ đạo chúng tôi thực hiện ba mũi “giáp công” trong công tác xây dựng đội ngũ cán bộ, cụ thể là: thực hiện tốt chính sách đối với cán bộ mới giải phóng để họ yên tâm cống hiến tài trí cho đất nước; ngăn chặn làn sóng vượt biên, vận động con em cán bộ miền Nam hoặc có người thân ở miền Nam đóng góp sức

mình cho sự tái thiết ở miền Nam, góp công xây dựng trường học; mặt khác chọn lựa học sinh các khóa tốt nghiệp tại trường để đào tạo.

Ấn tượng thứ ba là phong cách làm việc rất cần mẫn gần gũi và rất thân thiện, dám nghĩ, dám làm và dám chịu trách nhiệm, hiểu người và biết sử dụng người, hiểu việc và biết làm cho công việc phát triển ngày càng tốt hơn.

Với tôi, Thầy là vàng dương sáng chói, là tấm gương sáng cho tôi noi theo và chính nhờ vậy, tôi vững vàng vượt qua mọi khó khăn trong công tác cũng như trong cuộc sống đời thường. Thầy chính là GS.TS. Trương Công Trung, người Đồng chí, người Thầy kính yêu của chúng tôi, Thầy Hiệu trưởng đầu tiên của trường Đại học Y Dược TP.HCM sau thống nhất đất nước.